

Fra diagnosen i 2001 indtil nu

For snart 9 år siden skulle jeg opereres på grund af fibromer på livmoderen. Under operationen fandt man æggestokkræft, som blev fjernet. Efterfølgende fik jeg en kemokur på Onkologisk Afdeling i Århus.

Efter et par år var der igen aktivitet i sygdommen, og jeg blev tilbudt en ny kur. Siden har det været sådan, at jeg har fået en serie behandlinger, så har jeg klaret mig i en periode, indtil der igen var aktivitet. I Århus fik jeg 5 forskellige kemokure og lindrende behandlinger: Taxol/carboplatin, carboplatin, epirubicin, vinorelbine og gemcitabin. Da jeg så igen havde brug for behandling, sagde lægerne i Århus, at de ikke havde mere at tilbyde mig, men at de gerne ville indstille mig til second opinion. De regnede med, at det ville føre til, at jeg ville få tilbudt behandling i Vejle. Og sådan blev det.

I Vejle kunne 2 forskellige behandlinger komme på tale, hvoraf man ville foretrække Avastin (bevacizumab). Man sendte mig til forskellige undersøgelser for at finde ud af, om man turde give mig den behandling, og det var heldigvis i orden.

Foreløbig har jeg kunnet tåle behandlingen, og den har holdt min kræft nogenlunde i ro i 1¼ år. Jeg føler, jeg har fået hele denne periode foræret, fordi jeg, selv om jeg er i behandling, kan have en for mig normal tilværelse med familie, venner, koncerter, foredrag, frivilligt arbejde inden for KIU. Fordi denne behandling ikke har givet mig alle de bivirkninger, som nogle af de andre behandlinger, har jeg følt, at denne periode har været fantastisk.

På et eller andet tidspunkt får jeg vel at vide, at Avastin ikke virker længere. Men den tid, der er gået godt, kan ingen jo tage fra mig. Jeg er godt klar over, at jeg er heldig med, at den behandling, jeg får, ikke har givet mig bivirkninger, men selv om det havde været en anden og hårdere behandling, jeg var blevet tilbudt, ville jeg have været lykkelig for at få endnu en chance.

Det gik heldigvis nemt for mig at komme igennem second opinion. Andre patienter bliver måske ikke hjulpet igennem, som jeg føler, jeg er blevet. Men jeg vil bestemt opfordre andre til at gøre noget for at få en second opinion, hvis de står i den situation, at deres læger ikke har mere at tilbyde. Der er ingen garanti for, at udvalget finder frem til et tilbud, men chancen er der da.

Marian Skovgaard Jørgensen